

Leven ondanks sterven

Jezus leeft!

Lezen: Lukas 24:1-6a

Lees eens goed Wie zegt dat Hij is opgestaan. De Heere laat het zelf via Zijn dienaren uit de hemel aan vergeetachtige discipelen verkondigen en Hij geeft ook vandaag nog dezelfde boodschap: "Hij is hier niet, maar hij is opgestaan!" Zie je ze daar gaan? Uitzichtloze vrouwen met specerijen voor een dode Jezus bij zich. Ze zijn totaal van streek als ze zien dat de steen afgewenteld is en het graf leeg is en dat zich daar twee hemelse figuren bevinden. Maar dan klinkt het paasverwijt: "Wat zoekt gij de Levende bij de doden?" Wat zoekt u Hem in het graf, in de sfeer van de ontbinding? Hij is hier niet, maar... Hij is opgestaan!

Het Paasfeest begint vanuit de hemel. De Vader heeft Zijn amen op het offer van de Zoon uitgesproken en heeft vanuit de hemel via een engel het graf geopend. Jezus Christus, de Opstanding en het Leven, kon door de dood niet tegengehouden worden. Hij is opgewekt, om nooit meer te sterven. En aan dat heilsfeit hangt jouw en mijn zaligheid!

Herinner u Zijn Woord

Lezen: Lukas 24: 6b-9

Het is opvallend dat de korte paaspreek aan de vrouwen voor het grootste deel bestaat uit een herhaling van de woorden van de Heere Jezus. Calvijn zegt hierover: "Het is alsof de engelen de vrouwen bij de oren schudden". De engelen herhalen Christus' woorden over Zijn overgeleverd worden en Zijn kruisiging, maar ook over Zijn opstanding op de derde dag. Ze voegen de oproep erbij om deze woorden te gedenken. Gedenken doe je met je hart. De vrouwen moeten tegen zichzelf zeggen: Ja, het is waar, Hij hééft het gezegd!

Hoe ervaar je nu de troost van Pasen? Door je hoe langer hoe meer door de Heilige Geest te laten binden aan het Woord, waarin de Levende Christus op ons afkomt in al Zijn rijkdom. Hoe meer het Woord van de Levende Christus ons beheerst, des te meer troost wordt er ervaren. En dan ga je anderen bemoedigen met Zijn eigen Woord: "Ik roem in God, ik prijs 't onfeilbaar Woord, ik heb het zelf uit Zijnen mond gehoord."

Vrijgesproken om Jezus' wil

Lezen: Romeinen 4:25 en Jesaja 53: 5,6,11,12

Wat is geloven? Paulus neemt in Romeinen 4 Abraham als voorbeeld. Het zaligmakend geloof richt zich alleen op God, op Zijn belofte en houdt daaraan vast. Dat geeft strijd. Want wat zijn

er een onmogelijkheid van Abrahams kant. Hoe kon Gods belofte ooit vervuld worden? En toch geeft Abraham God de eer, door vast te houden aan Gods belofte. Dat doet hij in het geloof dat voor de Heere niets te wonderlijk is en dat Hij zelfs het dode tot leven kan brengen! Wat de vrucht daarvan is? Het geloof werd hem door God tot rechtvaardigheid gerekend, uit enkel genade.

En zo wordt ook nu nog iedereen, die in Hem gelooft gerechtvaardigd door God. God de Vader heeft Zijn Zoon tot in de vloekdood overgeleverd – vanwege ónze overtredingen. Toen Hij alles volbracht had, werd Hij opgewekt, omdat Hij voor ons Gods gerechtigheid verworven had. Hoe ben je rechtvaardig voor God? Alleen door het geloof in Christus. Dan leer je het zeggen: zie ik op mijzelf, dan beef ik, zie ik op Jezus, dan leef ik. En dan ga je God de eer geven: “Mijn God, U zal ik eeuwig loven, omdat Gij het hebt gedaan!”

Hoop op de Levende Christus!

Lezen Romeinen 5:10 en Kolossensen 1:19-23

Naarmate je gelooft, ervaar je de rijkdom, dat God een God is, Die de goddeloze om niet rechtvaardigt. Die mens deelt, door de Heilige Geest in het hart, in de vrede bij God, maar ook, in de liefde van God tot zondaren. Het rijkste bewijs van die liefde jegens de zijnen is, dat Christus voor hen gestorven is, toen zij nog vijanden waren. Het komt zelden voor dat iemand voor een goede vriend of een geliefde sterft. Maar voor vijanden, voor goddelozen ... dat is bij mensen onmogelijk! En juist dat heeft God gedaan. Toen de zijnen nog vijanden waren, heeft Hij Zijn Zoon in hun plaats de vloekdood laten sterven, om hen met God te verzoenen.

Als Christus al zoveel verwierf door Zijn dood, hoeveel te meer zal Zijn leven machtig en krachtig zijn om je te behouden van de toorn van God. De Levende Christus is Degene, Die alle macht heeft en ook voor ons bidt! Als Hij door Zijn sterven al zoveel geeft, hoeveel méér zal Hij geven door Zijn leven! Hoop op de Levende Christus! Die hoop beschaamt niet!

Begraven door de doop in de dood

Lezen Romeinen 6:1-4

Vandaag mag de boodschap weer klinken: door één mens, Adam, is de zonde in de wereld gekomen en door de zonde de dood. Maar... ook dat door één mens, Jezus Christus, de genade voor zeer velen overvloedig is geworden. Kun je dan zeggen: laten we de zonde blijven doen, want de genade is toch overvloediger? Absoluut niet, zegt Paulus. Dat zou een redenering uit de afgrond zijn. Voor de ware gelovigen geldt echter dat zij “der zonde gestorven zijn”. Wanneer dan? Op Golgotha! Toen Christus als Borg de plaats van al de zijnen innam. Daar zijn zij met Christus gestorven. Daar is hun oude mens aan het kruis geslagen. En daar zijn ze ook

met Christus opgestaan. Meegenomen in Zijn dood en opstanding. Dit komt in de Heilige Doop als een belofte en een eis naar voren. Dan leer je verstaan: “Met Hem begraven door de doop in de dood, opdat wij, gelijk Christus uit de doden is opgewekt, in nieuwhed des levens zouden wandelen.” Hoe is dat ooit mogelijk? Door het geloof wordt dat beleefd. En dan komt er verwondering over zoveel verbeurde genade.

Eén plant met Hem

Lezen Romeinen 6:5-7

Heerlijke genade: God rekent het werk van de tweede Adam aan ons toe, alleen door het geloof. Paulus spreekt over het één plant geworden zijn met Christus. Een ent op een boom van een andere soort ingezet wordt uiteindelijk één geheel met die andere boom. Dat ingeplante takje leeft niet op zichzelf en uit zichzelf. Er is absolute afhankelijkheid van die andere boom. Door de geloofsgemeenschap met Christus word je in Hem ingeënt. In Hem als de Boom des levens en we trekken al de levenssappen uit Hem. Alles in Hem: Zijn dood en opstanding en Zijn gerechtigheid wordt het deel van de ent.

Misschien zeg je dat het er in jouw leven zo heel anders er uit ziet. En toch, als je gelooft in Hem dan geldt het: het werk van Christus wordt jou uit genade toegerekend! In die weg wordt de troost ervaren. De H.C. zondag 16 vraagt: “Wat voor nut ontvangt u uit de kruisdood van Christus?” Dat door Zijn kracht onze oude mens met Hem gekruisigd, gedood en begraven wordt, opdat de boze lusten van het vlees in ons niet meer regeren, maar dat wij onszelf Hem tot een offerande der dankbaarheid opofferen.

Met Hem léven

Lezen: Romeinen 6: 8-9

De ware gelovigen hebben niet alleen gemeenschap aan Christus' dood, maar ook aan Zijn leven. Paulus onderstreept dat dit niet een zaak is, die tot stand gebracht wordt van onze kant, maar een zaak is van geloof. “Indien wij met Christus gestorven zijn, zo GELOVEN wij, dat wij ook met Hem zullen leven.” Het is het geloof dat dezelfde Christus, met Wie we gestorven zijn, ook het nieuwe leven in ons zal volbrengen. Hij is geen halve Heiland! Hij neemt de zijnen mee in Zijn dood én Zijn opstanding. Zij zullen met Hem leven. Hier al in een nieuw leven, door Zijn kracht, in de strijd tegen te zonde, en straks eeuwig volmaakt op de Jongste Dag.

De dood, de koning der verschrikking, kan geen heerschappij meer over Christus voeren. De dood moest het verliezen van de Levende Christus. En Hij zegt het, tot doodarme bedelaars: “Ik leef en gij zult leven.” Nee, dat is niet onze prestatie, maar Zijn werk voor ons en in ons.

Zie je in het geloof op Hem? Dan moet de vrees voor dood en hel verdwijnen. Dat vertrouwen wil Hij nog werken en versterken.